

Parochie Heilige Geest

Hoofdstraat 58, 5121 JG Rijen
telefoon: 0161-222833

Parochie Dongen en Klein Dongen - Vaart

Hoge Ham 84, 5104 JK Dongen
telefoon: 0162-312561

Zondag 22 maart 2020

Beste Parochianen,

Het huisbezoek, de werkgroepen en de vieringen in onze kerk liggen stil. Juist op het moment dat we elkaar willen opzoeken en steunen. Juist nu we samen met u willen luisteren naar Gods woord en bidden, worden ons deze mogelijkheden ontnomen.

Ook al zijn er dit weekend geen vieringen in onze kerken, we willen u toch bereiken. Hieronder vindt u enkele korte teksten, gebeden en het evangelie om u toch wat inspiratie aan te bieden.

Evangelie: Johannes 9, 1-41

In die dagen zag Jezus in het voorbijgaan een man die blind was van zijn geboorte af. Zijn leerlingen vroegen Hem: „Rabbi, wie heeft gezondigd, hijzelf of zijn ouders, dat hij blind geboren werd?” Jezus antwoordde: „Noch hij, noch zijn ouders hebben gezondigd, maar de werken Gods moeten in hem openbaar worden”.

Hij spuwde op de grond, maakte met het speeksel slijk, bestreek daarmee de ogen van de man en zei tot hem: “Ga u wassen in de vijver van Silóam” .,- wat betekent: gezondene -. Hij ging er naar toe, waste zich en kwam er ziende vandaan.

Zijn burens nu en degenen die hem vroeger hadden zien bedelen, zeiden: “Is dat niet de man, die zat te bedelen?” Sommigen zeiden: “Inderdaad, hij is het.” Anderen: “Neen, hij lijkt alleen maar op hem.” Hijzelf zei: “Ik ben het.”

Men bracht nu de man die blind geweest was bij de Farizeeën; de dag waarop Jezus slijk had gemaakt en zijn ogen geopend, was namelijk een sabbat. Ook de Farizeeën vroegen

hem dus, hoe hij het gezicht herkregen had. Hij zei hun: "De man die Jezus heet, deed slijk op mijn ogen. Ik waste mij en ik zie". Toen zeiden sommige Farizeeën: "Die man komt niet van God, want Hij onderhoudt de Sabbat niet". Anderen zeiden: "Hoe zou een zondig mens zulke tekenen kunnen doen?" Zo was er verdeeldheid onder hen. Zij richtten zich opnieuw tot de blinde en vroegen: "Wat zegt gij zelf van Hem, daar Hij u toch de ogen geopend heeft?" Hij antwoordde: "Het is een profeet".

Zij voegden Hem toe: "In zonden ben je geboren, zo groot als je bent en jij wilt ons de les lezen?" Toen wierpen ze hem buiten. Jezus vernam dat men hem buiten geworpen had en toen Hij hem aantrof, zei Hij: "Geloof gij in de Mensenzoon?" Hij antwoordde: "Wie is dat, Heer? Dan zal ik in Hem geloven".

Jezus zei hem: "Gij ziet Hem, het is Degene die met u spreekt." Toen zei hij: "Ik geloof, Heer". En hij wierp zich voor Hem neer.

Woord van de Heer,
Wij danken God.

Overweging

Het evangelie van deze zondag begint met vragen: Hoe komt het dat die jongen blind is? Wie is de schuld: hijzelf, zijn ouders?

Jezus lijkt zich zulke vragen niet te stellen. Hij kijkt niet achteruit, maar naar de blinde jongen. Hij stelt zichzelf de vraag: Wat kan ik voor God en deze jongen doen?

Jezus zoekt het heil, de gaafheid van mensen. Daarom geneest hij de blindgeboren jongen. In de afgelopen weken hebben we de schuldvraag in allerlei varianten terug gezien.

De Chinezen kregen de schuld van de verspreiding van het Coronavirus. In ons land werden zelfs Chinezen die hier bijna hun hele leven lang wonen, op straat lastig gevallen.

We gaven de schuld aan mensen die het virus vanuit Italië meenamen, of aan mensen die zich niet lieten testen. Alsof het rust geeft als we aan anderen de schuld kunnen geven.

Misschien vinden we het lastig dat ons leven zonder een direct aanwijsbare schuldige uit balans is geraakt?

Wie is er eigenlijk blind in het verhaal? De blindgeboren jongen geneest en leert zien dat Jezus de Mensenzoon is, de Zoon van God. Maar waarom zijn de Farizeeën niet blij als de jongen geneest? Ik denk dat ze bang zijn. Ze hebben angst. Het genezingswonder verstoort het beeld dat ze van de wereld en van hun geloof hebben. En omdat ze zich bedreigd voelen, worden ze agressief. Ze gooien de genezen jongen buiten.

Wij zien in deze dagen hoe het Coronavirus ons leven bedreigt en ontregelt. We zien mensen die ons lief zijn in de problemen raken. Maar de angst voor het virus maakt ons leven niet mooier. Mooier is het als we kunnen bidden: "De Heer is mijn herder, niets kom ik tekort". Of we bidden als het moeilijk wordt: "Al voert mijn weg door donkere kloven, ik vrees geen onheil waar Gij mij leidt. Uw stok en uw herdersstaf geven mij moed en vertrouwen." (psalm 23)

Veel mensen proberen deze tijd met vertrouwen tegemoet te treden. Net als Jezus vragen ze zich af: "Wat kan ik voor God en voor de mensen in mijn omgeving doen?" En daardoor zien we naast de verwarring en de onwerkelijke gebeurtenissen prachtige initiatieven ontstaan. We zien mensen op allerlei manieren andere mensen helpen. Prachtig!

Psalm 23

De Heer is mijn herder, niets kom ik tekort;
Hij laat mij weiden op groene velden.

Hij brengt mij aan water, waar ik kan rusten,
Hij geeft mij weer frisse moed.

Mijn schreden leidt Hij langs rechte paden
omwille van zijn Naam.

Al voert mijn weg door donkere kloven,
ik vrees geen onheil waar Gij mij leidt.

Uw stok en uw herdersstaf
geven mij moed en vertrouwen.

Gij nodigt mij aan uw tafel
tot ergernis van mijn bestrijders.

Met olie zalft Gij mijn hoofd,
mijn beker is overvol.

Voorspoed en zegen verlaten mij nooit
elke dag van mijn leven.

Het huis van de Heer zal mijn woning zijn
voor alle komende tijden.

Uit de Prefatie van deze zondag

"Want Gij gunt uw gelovigen de vreugde jaarlijks met een zuiver hart naar het paasfeest toe te gaan: dit is een tijd van meer toeleeg op het bidden en grotere aandacht voor de liefde tot de naaste, van grotere trouw aan de sacramenten, waarin wij zijn herboren."

Zinnen die ons willen begeleiden in de Vastentijd. Maar wat voor een Paasfeest gaan we dit jaar eigenlijk tegemoet? U begrijpt dat we zoeken naar vormen om ook in deze tijd van sociale onthouding zo optimaal mogelijk kerk te zijn. Zeker tijdens de komende Paasdagen willen we u toch iets kunnen bieden.

namens het pastoraal team,

pastor Rob van Uden.

Stuur deze inspirerende tekst gerust door naar familie, vrienden en bekenden.